

[Finansministeren.]

kunde ikke gøre det alt. Det var altsaa derfor, man kom til denne Bestemmelse, som jeg som Medlem af det sønderjydske Udvalg var med til at sætte ind, og som alle Partier billigede: at man maatte give et vist økonomisk Vederlag for det større Besvær, der var ved at gaa over i den nye Landsdel. Det var f. Eks. ikke tilstrækkeligt at have Kendskab til dansk Lov; der maatte et Studium til for ogsaa at sætte sig ind i tysk Lov, de sproglige Forhold og meget andet gjorde det vanskeligt, og derfor gav man dette Tillæg for adskillige Stillinge. Men det var ikke et pensionsberettigende Tillæg. Det er jo klart, at det ikke var rimeligt, at de Tillæg, der blev fastsat under de meget høje Priser, vi havde den Gang, kunde blive ved at holde sig oppe paa den Højde. Det var ogsaa den Gang klart, og jeg har senere faaet det bekræftet gennem en særlig Undersøgelse af de enkelte Tilfælde, at de paagældende Tjenestemænd har ubetinget moralsk og rimeligvis juridisk Krav paa, at dette Tillæg ikke bliver taget fra dem; de har nemlig kun overtaget Stillingerne i Sønderjylland paa Betingelse af, at Tillæget blev tilsikret dem. Paa den anden Side maa der dog være nogen Tilpasning efter Forholdene. Derfor blev der efter Forhandlingen i det sønderjydske Udvalg indsat den Bestemmelse i Loven, at den i 1927 sammentrædende Rigsdag skulde tage Bestemmelsen op til Revision. Det var det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Steincke), der var Ordfører for Udvalget, og hans Motivering, som hele Udvalget og ogsaa jeg kunde slutte mig til, var netop den, at de vedkommende Tjenestemænd ikke skulde risikere, at Tillæget berøvedes dem i 1927, men at det skulde afpasses efter de forandrede Prisforhold. Det er den Vej, vi er gaaet her, og efter Forholdet mellem Fristallet i 1920 og det nuværende Pristal har vi nedsat Tillægene med 20 pCt. Paa samme Maade har vi nedsat med 20 pCt. det Fradrag paa 1.600 Kr., der ved Loven af 1920 fastsattes for de Tjenestemænd, hvem der er tillagt Tjenestebolig. Det betyder en Besparelse paa 43.000 Kr. paa en Udgift, der i 1920 var 370.000 Kr., men som i Mellemtiden paa naturlig Maade, ved Afgang o. s. v., er gaaet ned med 1/3.

Dette Forslag til Normeringslov er behandlet i Lønningsraadet og der enstemmigt tiltraadt, og jeg skal med disse Ord anbefale Forslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Toldloven af 29. Marts 1924.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 931).

Sagen sattes til Forhandling.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal holde mig den højtærede Formands Paamindelse efterrettelig og udtale mig saa kort som muligt om dette Forslag, der i øvrigt rummer adskillige Enkeltheder af Betydning. Forslaget indeholder for det første de Bestemmelser, der fandtes i den midlertidige Toldlov, i Almindelighed kaldt den anden Luksustoldlov, af 20. Juni 1924, som med enkelte Ændringer stadig er blevet fornyet under de forskellige Regeringer. Det drejer sig her om udprægede Luksusvarer, navnlig Silke, Silkevarer og Varer i Forbindelse dermed, kandiserede og syltede Frugter, finere Frugtkonserver, Konfitterer, Chokolade og Sukkervarer med Indhold af anden Frugt end Mandler, Nødder og Kærner — dertil føjedes under Behandlingen i Folketinget Dadler og Figner — samt med Indhold af Spiritus; fine Gulvtæpper, Blonder og Kniplinger af vegetabiliske Stoffer eller Uld eller Klædningsstykker heraf, Krudt, Patroner, Fyrværkerisager etc. Disse Toldforhøjelser har, som sagt, hidtil kun været midlertidige. Jeg har ønsket, at de skulde gaa ind som Led i vor permanente Toldlovgivning, da de Gang paa Gang har været tiltraadt af alle Partier, og da det er en stor Ulempe for Toldadministrationen, at man, hver Gang en saadan midlertidig Lov udløber, staar paa Vippen og ikke ved, hvad man har at rette sig efter i Fremtiden. Ogsaa for at faa et virkeligt Udtryk for Statens finansielle Stilling er det af Betydning at have dem permanente. Den Indtægt, der er Tale om af disse Luksusartikler, er nemlig betydelig, 4½ Mill. Kr. Af disse forskellige praktiske Grunde er det i høj Grad ønskeligt at faa Bestemmelserne gjort permanente, da man dog er enig om dem i Realiteten. Ligeledes er her foreslaaet, at Bestemmelserne i den midlertidige Told-